

אורות השבת

גלוון מס'
981

בטaan הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות ש"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהלה מערכת
ר' אברהם טרייקי

"שבת נחמו"

פרשת השבוע
ואתחנן

עורך
רב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א זכור ושמור

שמר את יום השבת לקדשו... זכרות כי עבד היות בארץ מצרים... על פן צוק ה' אללה לך לשנות את יום השבת (דברים ה, י-יד)

שמור: ובראשנות הו אומרים זכור, שניהם בדיבורים אחד ובתיבה אחת נאמרו ובמשמעותם אחד (רש"י)

מצוות השבת מפורשת בתורה במקומות רבים, אך ביסוד טעםם של חלוקים, שכן בפרשה שלפניו תלה הכתוב את מצותה - בוצירת יציאת מצרים: "שמור את יום השבת לקדשו... זכרת כי עבד היות בארץ מצרים... על כן ציוק ה' אלהיך לשנות את יום השבת". אך בפרשנות תרו (שםות כ, ח-יא) תלה הכתוב את מצותה - בזיכרון מעשה בראשית: "זכור את יום השבת לקדשו... כי ששית ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ את הים את כל אשר בס ווין ביום השבעה עליון ברצונו והקדוושו. ואילו בקדוש ליל שבתanno כורכים אותו יחדיו: יושבת קדשו באברהם וברצונו הנחינו - זיכרנו למשעה בראשית תחילה למקראי קדוש - זכר ליציאת מצרים". **אכן** עיינין בספר החנוך (מצווה לב) אשר לפי הוראה הרוגיש בזה, ופי בזיל': "מושורי מזו זוז, שנחיה פניו ימעסיקנו ללבכו ביום בנטשינו אמונה חדש העולם שהוא חבל המשוכת כל יסוד הדת... כי כשיישתו בני אדם כולם ביום אחד בשבע, ישאל כל שהוא מה עילת זאת המנוכה והיה המענה כי ששת ימים עשה ה' גודלו, והתפלות האלו הפשיות יתקבלו ברכו, ויפעלו פירות ופירות ישועות בקרב הארץ".

ודע שפירוש זה מודוקדק היטב בלשון המקרא. שכן בפר' יתרו נקט לשון זכור ודרשו רבוטינו זכרחו בדברים בכניסטו וביציאתו, ועל כן תיקנו קידוש והבללה. וזה מורה בטעם הראשון, שעילדי הזיכירה בדיבור ותערור האדם לידי זכירת חדש העולם. אולם בפרק ואთחנן נקט לשון "שמור", והינו של עלי השמירה מעשית מלאכה יבוא לידי זכירת נס מצרים, שאילו היהינו עבדים שם ולא היוינו יכולים לנו בעת חפצינו במנוחה. אלא שעדיין צריך ביאור לביאורו, שכן בשלמא לפני הטעם הראשון שפייר יובן דעל די ששבת ממלאכתו ביום השבעה, הוא נזכר במי שברא את העולם בששת ימי המשעה. אך לפי הטעם השני צ"ב מה ענין שבתת השבת ביום השבעה - עם זכירת יציאת מצרים, ובפרט שתלה הכתוב את מצוות השבת - בזכירת יציאת מצרים ולא להיפך.

ברם בדור שhabitת היא יסוד האמונה במלכותו ותברך בכל עת ובכל שעה והוא חבל המשוכת כל יסודי הדת' (כהגדרת ספר החינוך), ופושט שי אפשר לבלת על מלכות שמיים מבלי התנקות מוחבלי עבדות מצרים, מפוני שאין עבד לשתי רשות. ואכן זכירה זו היא הפותחה את עשרה הדברים אינכי ה' אלקיך אשר הווא צדאי מארץ מצרים מבית עבדים, וסמק ליה לא יהיה לך אלוקים אחרים על פני לא תעשה לך פסל וכל תמונה... לא תשתחוה להם ולא תעבדם". אמר כי רק אחרי התנקות מעבדות מקרים, הוכשרנו לקבל את על מלכותו יתברך.

ובזה יארו דברי הרמב"ם שליחי הלכות שבת (פרק לה' הלכה א): 'השבת והעבדה זורה כל אחד משתיין שקופה לננד כל מצוות התורה, והשבת היא האות שבין הקב"ה ובינוינו לעולם. לפיכך כל העבר על שאר המצוות הרי הוא בכל רשיין ישראל, אבל המחול את השבת בפרהסיא הרי הוא כעובד עבדה זהה... לפיכך משבח הנבניה (שוויה נו, מ) ואומר אשר אנוש עשה זאת ובן אדם יחזק בה שומר שבת מחללו... ויכויZA בזה נפסק להלכה במרן הרב"י (ויז' סימן קיט): 'המחל שבת בפרהסיא דינו כינוי ויינו אין נס'. וכן העלה בשולחנו הטהור (שו"ע ויז' סימן ב סעיף ח) לגבי השחיטה: 'ימור לחיל שבת בפרהסיא דינו כינוי, ואן שחייבתו שחיטה ואסור לאכול משחיטתו. ונודול מה פסק הטור (אה"ז סימן מז): 'ימור לחיל שבת בפרהסיא דינו כינוי גמור, ואין קידושין המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"'

דבר העורך

ואתחנן על הגאולה

'אתחנן אלה' בעת ההיא לאמר' (ג, כג), אומר המש' רבנו התהנן על העת שיגיע זמן הגאולה ובביאת המשיח, 'אל ה' בעת ההיא' כלומר העת שעלייה נאמר 'בעת ההיא אביה אתכם ובעת קבצי אטכס'. אומר רבי יעקב דוד מאמאנינו זעיר'א פעם היו מתפללים בכוננה ובאריכות, ואילו ביוםינו טרודים עד שממתפללים במהירות ולא מצילים לכון כראוי. תפילתו של משה רבנו ע"ה הייתה שהתקינה 'בעת ההיא לאמר'.

כלומר שגד' בעת ההיא' בעקבותא דמשיחא, כשהיהו טרודים מאד ולא יכולו להתפלל כראוי, הקב"ה יחשיב את הילאמור' את התפילה שהיא אפלו רך' אמירות המילות' של התפילה גודלה, והתפלות האלו הפשיות יתקבלו ברכו, ויפעלו פירות ופירות ישועות בקרב הארץ.

רב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרופאי "סורוקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונה י"א בא-שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים	מודיעין לבאר-שבע						
	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום כ'	יום ב'	יום ד'
עלות השחר	7:00	7:00	7:00	7:00	7:00	7:00	7:00
zon סליחות ותפילין	7:30	7:30	7:30	7:30	7:30	7:30	7:30
וזיהה - חמץ החפה	8:00	8:00	8:00	8:00	8:00	8:00	8:00
ס"ו ק"ט לסתת נג'א	8:45	8:45	8:44	8:44	8:44	8:43	8:43
ס"ו ק"ט להתבהה והז"א	9:25	9:25	9:24	9:24	9:24	9:24	9:24
ס"ו ברכות ק"ש	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31
חצות זום ווללה	12:44	12:44	12:45	12:45	12:45	12:46	12:46
טחנה בדולח	13:18	13:18	13:19	13:19	13:19	13:20	13:20
פל' המטהה	18:14	18:15	18:16	18:17	18:17	18:18	18:19
סקיעה	19:21	19:22	19:23	19:24	19:25	19:26	19:27
צאת התבכחים	19:37	19:38	19:39	19:40	19:41	19:42	19:43

זמן הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	ואתחנן
הפטרה:	נהemo נחמו
כניסת השבת:	19:09
יציאת השבת:	19:59
רבנו תם:	20:50

אורות הפרשה

סאמונה לדעה

'אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו' (ד, לה), מברא הרבן מצד נשותו כל יהודוי רואה' ומאמין שאין עוד מלבדו, אבל אין הוא רשאי להסתפק בכך, אלא חובהו להבין את הדברים בשלו, לדעתך. שכן רק ידיעה שכליית מביאה לידי התאחדות פנימית עם הדבר, ואילו באמונה בלבד הדברים נשארים בבחינות 'מקיף'.

טבע הוא אלוקות

'אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו' (ד, לה), כתוב בראשי' כשתנת הקב"ה את התורה פתח להם שבעה רקייעים, וכשם שקרא את העליונים כך קרע את התחתונים, וראו כולם שהוא ייחידי. מברא רבינו גם שם 'אלוקים' בגימטריה 'הטבע', הוא בעצם שם הויה' של מעלה מהטבע, היה הוה והוא כה אחד. גם הטבע הוא אלוקות, אלא שהוא מוסתר ונעלם.

אין עוד מציאות

'אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו' (ד, לה), מברא העמ' צדק', בספר 'דרך מצוותך' אין שום מציאות חוץ מהבראה, שכן העולם בטל למוריו לאור האלוקי השופע בו. וכמו בואר בספר התניא (שר היחוז והאמונה פ"ג) אליו ניתנה רשות לעין לראות ולהשיג את החיים והרוחניות בכל נברא... לא היה לשם הנברא וממשו נראה החיים והרוחניות שבו, מאחר שambiludi במציאות ממש לבני החיים והרוחניות שבו, הרוחניות היה אין ואפס ממש.

אין עוד מלבדו

'זידעת היום והשבות אל לבך כי ה' הוא האלוקים בשם' ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד' (ד, לט), אומר רבינו מקרלון זיע"א אין צורך יותר מזה, שה' הוא האלוקים בשם' ממעל ועל הארץ מתחת'. הידיעה הזאת היא יסוד ושורש כל הידיעות, ואין עוד'.

אין עוד מלבד שישראל

'זידעת היום והשבות אל לבך כי ה' הוא האלוקים בשם' ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד' (ד, לט), אומר רבינו מנחם מגדל מקוק זיע"א הלא השם' והארץ כוללים הכלול, ומהו אין עוד' אלא אין עוד' אמר על ישראל. אין עוד' עם זוכה לקבלה התורה, שיכול לדעת, להבין, להשיג ולהאמין כי ה' הוא האלוקים בשם' ממעל ועל הארץ מתחת'. אצל שאר האומות הידיעה באחדות האלוקיות הצורפה פגומה וחלקות בלבד.

להשיב מחדשה אל תוך הלב

'זידעת היום והשבות אל לבך כי ה' הוא האלוקים בשם' ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד' (ד, לט), אומר רב' יישראל מסלנט זיע"א בידיעה בלבד לא דע. הידיעה צריכה לחדר ללב פנימה. שהרצון והמידות יותאמו לידיעה. זה יהיה עבודת האדם. דעתך שהמרחיק בין אי הידיעה ל'ויעדתו', הוא כמו המרחק מ'ויעדתו' ל'זהשבות'.

קריאת שם המשווה הראשונה

'שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד' (ו, ד), מברא ה'חידושי הר'יס'ס' מסדר המשנה פתח ב'מאימתי קורין את שם' בערבית', מפניהם שמצוות קריית שם' של ערבית היא המצווה הראשונה שנער יהודי מתחייב בה עם כניסה למצאות.

אלקים בכל דבר

'שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד' (ו, ד), כתוב 'ישפת אםת' איתא במסכת ברכות (ג, א), 'שמע' בכל לשון שומע. כל השמועות שיקלטו אוזניך תשמע בהן את ה' אחד'. ראה בכל את גודלו ואחיזתו, שכן הכל מעדי עליו. זהו סוף דבר הכל נשמע את האלוקים יראו' הסוף והתכלית של כל דבר שנשמע הוא את האלוקים יראו'.

הבטחה למחלקה

'אהבת את ה' אלקין בכל לבך ובכל נפש ובכל מאד' (ו, ח), מברא המגיד מזריטש זיע"א 'ואהבת' זו הבטחה שסופק לבוא לידי אהבה. וכייד אפשר להביע לאהבה זו על ידי הקדמת 'שמע' ישראל ה' אלוקינו', הרמז למלعلا מהטבע, שהוא 'אלוקינו', כוחנו וחיתוננו. דבר זה מעורר ומביא לידי אהבת ה'.

צריך לדעת לרצות

'אהבת את ה' אלקין בכל לבך ובכל נפש ובכל מאד' (ו, ח), מברא ה'צמה צדק' בספר 'אור התורה' אהבה' מלשון 'אהבה' שמשמעותו רצון. ולפי זה 'ואהבת את ה' אלוקין' אדם חייב 'לרצות' שה' יהיה אלוקין, היינו שעל האדם להיות בטל אליו תברך בביטול מוחלט.

אורות הקשרות

קידושין. ולפי דברינו יובן היטב הקשר שבין חילול השבת 'בפרהשייה' - בין בעודה רדה, שכן המהלך שבת הרביסאות וסיכון מובהק הוא שפרק מעלי עול מלכותיהם. זה מוכח ומובואר טpsi, ממה שישים הרמב"ם שם: יכול השומר שבת ההלכתה ומכבדה ומענוגה כפי כחוי, כבר מפורש בבלח שכחו בעולם הזה יותר על השכר הצפוני לעולם הבא, שנאמר 'ישעה נ, י"ז' אז מתגעגע על ה' והרכבתין על במוותיו אויר והאלתין החל עיקב אביך כי פ' ה' דיברי, עכ"ל. וכבר ביארנו (שם) בארכיה, שעיקר האמונה בברוא העולם המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית - באה' לדי ביתו במידת' עינגן השבת' שהאדם נהג בה. וגם השכר המופלג המשולם לו בעוד'ו' ובעה'ב', הוא בעבור הכבוד והעונג שנוהג בה לפ' כחוי, והבן.

מכתבם לאחים ולבנות

הרבי יהודה דרעל'
הרבי הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבות והפועצה הדתית באר שבע
מחלקה הירושלמית

לשאלות רבים

אולמות האירופים בברא שבע
עומדים תחת **שירות רגילה**
למעט אירופים אשר בעלי האירוע
מבקשים השגחה צמודה
מונפקת תעודה חד פעמי מטעם מחלקת מהדרין
עם כל פרטי האירוע שהוא על כל האירופים וכבר בברא שבע
השגת המהדרין היא על כל האירופים ולא על מס' שלוחנות בודדות
בררכת יאכלו ענפים וישבו

י"ב-ד"ץ בידדריך
ברשותם כב' חסידת דתורתה רה"ג רה"ה דרכ' שליט"ה

הודעה משמה

הນן להביא לידיעת בעלי השמות והאירופים
כי ניתן לקבל בכל האולמות והקי"ט'רטינג
ארוע' "קשר למהדרין"
מטעם בד"ץ הרבנות באר-שבע
וזאת בהזדעה לפחות של 3 ימים לפני האירוע
למנקוקת הרוב דורון גרג'ג' 564-8196498
שימו לבו רק אירופים הנושאים תעודה מטעם בד"ץ ב"ש
ומוצבת בשערו האולם הינו תחת פיקוחינו ואחריותינו

הבראה

"ארוע מהדרין" המושגח על ידם הוא על
כל הארץ ולא על מס' שלוחנות בודדות
ואין אנו אחראים על אמירות למיניהם
אלך רק בחצגת תעודה במקומות האירוע
בכ"כ ג' 16/2010 פערם וע'בצ'

מחלתת כשרות מהדרין
שע"י הרבנות באר-שבע

הרבות והפועצה הדתית באר שבע

הודעה חשובה לבני שמחה

על פי הוראות הרבנות הראשית לישראל

חול איסור מוחלט להכנס

כל מיני קינוחים למיניהם

בו מתקנים / בר פירות / עוגות

עוגיות / פיצוחים / שתייה חריפה וכו'

לא אישור כשרות חד פעמי

מטעם ורבנות מוסמכת

ובתאים עםMSG הכתובת כשרות במקום

לפרטים נוספים ניתן לפנות למנקוקת ברים

הרב מיכאל כהן 054-4348736

או למחלקה הירושלמית 08-6204026

בכ"כ ג' 16/2010 פערם וע'בצ'

מוחלטת כשרות

דבר רבני השכונות

הר"ג אברהם טרייקי שליט"א
רב שכונה ד' ורב חברה קדישא ב"ש

המעביר על מידותין

לאחר שיצאנו ב"ה מהימים הקשיים והמוראים חיברנו אנו להסיק איזו מסקנה מוחחרובן הכללי. הגם' בתענית כ"ה מביאה מעשה בר' אליעזר שירד לפני הותיבה ואמר עשרים ואربعה ברוכות ולא ענה, ריד' ר' עקיבא תקרבו הדעת זה אל זה, ויבאו חיו להתחנן עמהם ואיפלו אם הגוי שאפה אין לו בנים הדין הוא שאסור דלא פלוג רבנן. עלינו', וירדו גשימים. היו מרגננים חכמים איך התלמיד נעה ורבו שזה ר' אליעזר לא ענה: יצתה בת קול ואמרה: לא מפני שזה גדול מזה, אלא שהוא מעביר על מידותינו. הגאון ר' ישראל מסלנט צ"ל בספריו או ר' ישראל כוגב על חלקות הלל וטמא, כדי שמאו היה הרכדון והלה נהר סבלן, ודבר פשות הוא שאילו היה שמאו סבור שר אדם גדול חייב להעביר על מידותינו, לא היה מקפיד על הגרים ומרחיקם מלחשות תחת כני השכינה, כמו שבמביאה הגם' במס' שבת ל"א. אלא ודאי שעדתו הקדושה הייתה שכן רוח רצון הבורא יתב"ש, לא למולע על כבוד הרוחה ולהתנוגג בקדנות, אולם דעתו של היל לא היתה כך, וכמו ש החלק בדיןיך כך נחלקו גם במידה זו של העברת המידות. ולפי' נראה שבמקרים שבית הגוי, מכל מקום יש חובה לבדוק את הפת של הנחותם הלא אוסרים ובית שמאו מותרים היעלה על דעתו של מאן דחו לומר شيء שנוג בעיטה היל לא נהג כהונן או להפקיד? אלא ודאי שככל אחד צריך להaging כפי דעתו ועי' אח"ל "אלו ואלו דברי אלוקים חיסים". ובודאי שאם שמאו היקל כהיל לחטא' חשב לו, אולם לנו הדרות הבאים אחרים מחווים לציית לבת קול שהחלה כביה היל. ומילא יצית ללה הרי הוא נכסל בלאו של "לא תסור" והוא הדין הרבערת המידות, אולם מ"מ מחווים כל אחד ואחד מאייתנו להתנוגג כהיל ולהיות ענוות וublisher על המידות ומהגעלבים ואינם עלבים שומעים חרפות ואינם משיבים, ואם מישוח מתנוגח הפוך מזה ובקדנות, ענויש עינש. ולפי' זה אפשר להבון את דברי המכמ' במש' עניית שרי אליעזר היה מתנוגג דעת שמאו כיוון שהוא היה תלמידו, אולם ר' עקיבא שהיה מהתלמידי היל נהג כמותו. ולפי' זה יוצאה שבודאי אי אפשר לומר שר' עקיבא שאחוז במדות הסבלנות היה יותר צדיק מר' אליעזר, ורק לעניין המעשה הזה של עצירת הגשםים נתקבלה תפילהו של י"ע עקיבא ממש שחרור הי' ברכיכים להעברת פשע וכל המעביר על מידותינו מועבריהם לו על כל פשעיו שנאמר: "נושא עון וועבר על פשע" למי נושא עון? למי שעובר על פשע, **כמובא בגמרא ר' ר'ה**. וזהי כוונת הבית קול שאמרת לא מפני שזה גדול מזה מעביר על מידותינו, שבפעם הוא על עצורת הגשםים היו דרכיכים למידות "מעביר על מידותינו" כדי שעריו שמיים פתוח מייד. הגם' בחגיגת ד' מספרת על רב ביבי בנו של אבי, שהיה נפש לפעמים עם מלאך המות, ובאחד המפגשים סיפר לו כך: אמר לו מלאך המות לשלווחו: לך ותביא לי את נשמהה של מרים הקולעת שיער נשים. היל והביא לו את נשמהה של מרים מגדרת התינוקות. נזוז בו מלאך המות ואמר לו אני אמרתי לך שתביא את מרים קולעת השיער ומודיע הבאתה לימי מרים אחרית! אמר לו: אם כן לך כרך להמתין ולהזוז לאחריו אלה אמר לך יכול להשיג את הפת ישראל בנסיעה זו של לאחריו עד מפרק של 18 דקות.

ולא הגיע זמנה למות איך נטלתה את נשמהה? השיב לו השליך: מרים האומנת היהת מחזיקה בידה על גבי ברכיה תנור בעור ומנקה אותו, ופטאות נכווה רגלה, וההורע מולה מושום שחכניתה עצמה לסכנה, וכן היהת לישעת כשור להמיתה. שאל רב ביבי את המלאך: האם יש לך רשות להמית אדם לפני זמנו? השיב לו המלאך: כתוב במשלי יוש נספה בלא משפט", שאל שופר ביבי: והורי כתוב בקהילת "דור הולך ודור בא" דהינו שלכל אחד יש זמן קצוב באיזה דור הוא חייה, השיב המלאך: אני מוחזק את נשמותותיהם אצלי עד שמנוג הזון הקצוב להם ואח"כ אני מוסר אותם למלך המומונה על נשמותיהם. המשיך רב ביבי ושאל אותו מה אתה עשו בשניים החסורת שלהם? ולמי אתה מוסר? השיב לו המלאך: אם ישנו תלמיד חכם אשר "מעביר על מידותינו" והגע זmeno למלכתו אז אני נוטל את העשויים הילו ומוציאים אותם לוכתו ישאיריך יותר ימים ושנים. מסקנה מהאמור לעיל: שככל אחד חייב להעביר על מידותינו ולא להיפגע מכל דבר שמדובר איתו, וכשיעבור על מידותינו ימחול ויסלח אז יזכה לאירועות ימיים, וחיו יחייו שלוים ושמחים ומשום שכך הוא יהיה אהוב על הארץ. ויה' ר' שבורא עולם יזכה אותנו להתנוגג כך וברשותה.

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דארה
הגאון הגדול רבי יהודה דרعي שליט"א

"הלכות פת גויים"

ש - מהו האיסור באכילת פת גויים ומה הטעם?
ת - אסרו חכמים לאכול פת שנפתחה ע"י גויים אפילו שככל מרכיבי המאכל כשרים למהדרין, והוא בדוקה "שנافتה בביטחון של הגוי לצורך עצמו". והתעם כדי להבדילנו מן הגויים שלא תקרבו הדעת זה אל זה, ויבאו חיו להתחנן עמהם ואיפלו אם הגוי שאפה אין לו בנים דין הוא שאסור דלא פלוג רבנן.

ש - האם יש פת גויים שמותרת?
ת - כן. א. פת שלא נעשתה מחמשת מיני דגן אלא מקטניות ואוצרו הרי היא מותרת. ב. דעת מן שיש מקומות שמקילן לקחת פת של נחותם גויי" דהיינו פת שאפה הגוי כדי למוכרה כגון מאפייה וכדי, וזה אך ורק בתנאי שבאזור שהוא נמצא אין לו כל אפשרות להציג פת של ישראל שאז זה נדרש לשעת הדחק. אמנם דעת הרומי"א ש"בפת נחותם" אפילו שיש בקרבת מקום פת ישראלי מותר למכירה בתחילת הפת ולأكل את הפת של הנחותם הגוי, מכל מקום יש חובה לבדוק אתشروط מרכיבי הלחם שאין בו אסור.

ש - האם כשייהודים עוזר באפייה לגוי זה נחשב לפת יהודי?
ת - אם היהודי עשה אחת מגי מלכות אלו: א. או הדלקת התנור. ב. או הכנסת הבץ לתנור. ג. או השלכת קיסם לתנור. ע"פ שאת השאר עשה הגוי, זה נקרא פת יהודי ומותר.

ש - האם יש עניין להחמיר שלא לאכול בכל זאת "פת נחותם" של גוי?

ת - בשם האר"י ז"ל נאמר שסמידת חסידות לא יכול פת גוי במשך כל השנה. אמנם דעת מן שאף מי שנוהג להקל במשך כל ימות השנה בפת גוי, מכל מקום בעשרות ימי תשובה יש להחמיר. ובמשנה ברורה כתוב שנכוון להיזהר شبשבת וי"ט לא יכול פת של גוי מפני כבוד השבת. אמנם לחולה הזוקק לפת בלי סוכר או מלח וכדי ודבר זה מצוי רק אצל הגוי מותר.

ש - עד כמה צריך לטrho ולהתאמץ למצוא פת ישראלי?
ת - הנזהר מפת גויים והוא נמצא בדרך אם יכול להציג פת ישראלי עד נסיעה של 72 دق' ימינו עד שיגיע לפת ישראל, והוא דווקא שהפת ישראל נמצאות בכיוון נסיעתו. אולם אם יכול להציג רק לשיחזור ויסע הפוך מדרך נסיעתו לכיוון אחורי במצוות כוה אינו צריך לחייב ולהזוז לאחריו אלה אמר במכב' את הפת ישראל בנסיעה זו של לאחריו עד מפרק של 18 دق'.

ש - מה דין מהמאפיות שבימינו?
ת - כל סוג המאפה שנמכרים כulos במאפיות שאין עליהם השגחה יש חששות נוספת מלבד החשש של התאים של התנור החחש שמא מערבים במאה או מורותם על התאים של התנור שמן מן החי של בעלי חיים טמאים, ואיפלו אם זה של בעלי חיים טהורין הרי נמצא להלן קיומו במלח ובכבד בלחם וכבדו בלחם כדי להסביר טعمו. וכן יש לחוש לתולעים השמרים שיש כלהה שמיכלים איסור. וכן יש לחוש לתולעים בקסם שאיתו מנופה כדבי. וכן חחש מCKER שלא קיומו בו מצוות התלויות בארץ. אי לכך בימינו אין לknوت לחם מושום פלטר ומרכיבי הלחם וכשרותם.

בית דין צדק לענייני ממונות

טע"י הרבנות והמועצה הדתית בארץ שבע
לפרטים: הרב אלעזר ביטון שליט"א
נייד: 052-7670510

הישועה ברכבת

יוסף היה היהודי היחיד בכפר הקטן ברטשיה. את פנסותו הפיק מפונדק שבו מכר י"ר שורף ודבורי מתיקה. תושבי המוקם האבו לפקד את המקום בגל השירות הטוב, וגם משם שבעלוי היה ידוע בשורה.

אולס היה מי שאיה יכול לשאת את הצלחתו של היהודי - כומר הכהן עוזה בערוה בו ליהודי. השכם והעורב ומם מימות לפגוע בו.

תחללה פתח פונדק מתורה. ביום ראשון, כאשר התושבים באולנסיה, היה נואם על ההכרה שהוגויים יקנו אך זה ולא יתנו את מיטב כספו ליהודים. דראו את היהודי הזה, אך הוא מונשר על חשבונם, היה משמע באזני מאכינוי.

אולס לא צובטו הרובבות הדרו את גוריהם מהפונדק החדש והוסיפו למלא את פונדק של היהודי. הם הערכו את יושרו של היהודי, ואחכו לבנות פונדק החביב עליהם.

כשראה זאת הכוונה, ניסה דוד אחרית. הוא פנה אל היהודי בשפת הלקות ואמר: "הבה געעה עסקס או שאשלס לך ותסגור את הפונדק שלך, או להפנק שליל", היהודי לא עננה להצעתו. הוא טען כי זו פרנסתו היהידה, ואילו הכוומר מתפרנסיפה מהכנסות הכנסייה, נוסף על השdotות והמטיעים שברשותו.

עברו כמה ימים ושוב בא הכוומר אל הפונדק של היהודי. "החולטי להשלים אתך", אמר. "אנסנור את הפונדק שלו ולא את חורה ברוך. עכשין, לדגל הישלום, הבאנה בקבוק ייושרף ונדרים כוסית".

היהודי הניח בקבוק מלא על השולחן, והכוומר קרא לאנשים שכוביו והומין אוoms לשנת על השIRON בלביבות. חישמאר התקבצו כמו כפרים, ובתוך כך החליף והכוומר את בקבוק המשקה שהניח היהודי בקבוק דומה שהביא עמו. בקבוק זה היה רעל קטלני. הוא מזג לנכסיות הנכחים וקרא בקול: "לחחים" ...

הראשון שלגס מהcoins החל מיד להשתעל ולהתפשט ובערך כמה דקות נפח את נסמותו. מוחומה קמה בפונדק. הכוומר החל לצעוק: "היהודי רצה להרעל אתונאי".

בнтאים באה המשטרה והיהודי נלקח לחקירה. הוא טען כי הוא אף מפשע, אך הראיות היו נגידו. בסיום החקירה והודיעו לו כי יוגש נגדו כתוב אישום חמור.

שבר ורצוץ מהצורה הנдолה שנפללה עליו החליט יוסף לנסח לעלייה ליבאווטש, לשאול בעצת הרב מההורש (רב שמואל) מליבאווטש.

בבאו אל חצר הרב פנה אל הגבאי וביקש להזכיר מיה, כי מדובר ביפוינפש. הגבאי שאל את הרב והרב השיב: "אין שם דחיפות בעניינו של היהודי. שימתחן לתומו". בוקר היום השלי שי לבאו אל הרב, שלח הרב ליקרא ליאוסף בדחיפות. הוא נכנס בבהלה אל חדרו של הרב,

אורות עונג שבת

המאלה תפוא בחסד נפרחותmis

וכטרם הספיק לפצוץ את פיו פק'
עליו הרבי: "עליה מיד לרוכבת הקורה
ושוב לביתך, אך הקפד לקנות כרטיס
למחלקה הראשונה".

הרבי הוציא מיכוסו כמה שטרות
כסף ומסרם לידי יוסף: "נראה
שכרטיסים במחלקה הראשונה יקר
מדוי' בעבורך. קח לך כסף וקנה את
הכרטיסים המבוקש". הרבי ביבכו,
וירוק יצא בדרך.

יוסף נכנס אל תא ברכבת ועמד
להתפלל תפילה שענה אותו. בעת
הפלתו טרודו אותו המוחשבות על
המשפט הצפוי לו. ביקורו אצל הרבי
התיר אותו מובלט למדוי', שכן
הרבי לא עץ לו מה לעשות. בכיו
בלתיששל פרץ מעוני.

בכיו ואנחותיו הגיעו והלכו עד
שנশמעו גם בתא הסליק. אחד
משכניו פתח בהזירות את דלת תא
של יוסף, וראה אותו יושב ודמעות
ולגוט על לחיו.

האיש שאל לפשר בכיו וויסוף סיפר
לו בתמימות את דבר העלילה
והמשפט הנכון לו. בturn כך נכנסו
גם שני חבריו של השכן והאוינו
אף הם לדברם. יוסף לא היה יכול
לדעת שלושת האנשים האלה הם
השוטרים שלשלחו אל הכהן כדי
לערוך את משפטו.

ニיכר היה מדובר של יוסף כי אמיתיים
וכנים הם. השופטים השתכנעו כי
הוא חף מפשע, בבראשם אל הכהן פנו
הישר אל בית הכהן. הוא ערך בעת
בבתו המרווה. הוא ערך לפניהם
סעודת, ויביד אותם בירושר חוך
וטוב. הללו DAGו להשוותו קרואו.

כטוב לבו בין פתח הכוומר את פיו
ואמר כי רך היהודי אחד נתור כפה,
וכי גם הוא יעוז בקרוב. השופטים
kräzu לבעיניים ויצרו בלבו תחושה
כי הם בעלי בריתו. במורה נילה
להם הכוומר כיצד החליף את בקבוק
המשקה של היהודי בקבוק רעל.

בבאו יום המשפט התיציב יוסף
באולם. הוא לא זזה כי השופטים
השופטים הורו לתביעה להציג את
עמדתה. כמו מהכפריים שהוא
בפונדק ביום המעשה עלו והיעדו על
מה שרואו.

כשהגיעה שעתו של הכוומר להעיר
החל לדבר באرس על רשותו של
היהודי, שניסה כביכול להרעיל את
כל יוישב הפונדק. לפטעה הסה אותו
ראש השופטים שאל: "האם תוכל
לספר לנו כמהים את מה שמספרת לנו
בביתך?".

הכוומר נרעד, פניו חפו והוא השתקתק.
ראש השופטים סיפר בעצמו את כל
האמת, כפי שמספר להם הכוומר.
הכוומר המאמשים נעשה עצשי נאש
במוחו של אדם בבעלitet שקר.
השופטים חרצו את דעתו: האם תוכל
לסביר ו_nb; בדורות פרך לשנים וברות.
ואילו היהודי הוכרו חף מכל פשע
ושב בשמה לבתו.

לעילוי נשמת
חוב יוסף שלמה טרייק ז"ל
בר עלייה ז"ל
ורבנית רחל טרייק ע"ה
בת סמי' ז"ל
ת. ג. ב. ה.

הציבור נקרא להתפלל ולקרוע שער שמיים

עברית
ר' שמואל ביטון
בן חנה
לרפו"ש בתושחו"
והן אל כביר
לא ימאס תפילה רבים

לקאים בנו חכמי ישראל
הציבור מותבקש להעתר בתפילה עבר
הרחה ג' יוסף דהאן שליט"א בנו רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראל
והן אל כביר לא ימאס את התפילותינו.

שבת שלום!

